Zilele trec Ca și gândul, Anii vieții trec în șir, lar, pe plaiurile vieții, Zi de zi se ţese un fir. Pe războiul vieții tale, Fire albe s-au urzit, Hristos Domnul, Cu a Lui mână, Firul tău l-a năvădit.

Deci, ai grijă Si veghează La orice faptă și cuvânt, Căci suveica mereu țese În pânza vieţii, Rând pe rând.

Când tu Cercetezi săracul, Si un bine ai făcut, Fire albe şi curate, În pânza vieţii, Ai tesut.

Pe cărarea vieții tale, Tese întruna, Dragul meu, Firele de rugăciune Şi cântări Lui Dumnezeu.

Pânza vieţii e o taină, Ea cuprinde mersul tău: Tot ce faci În lumea asta, De faci bine, de faci rău.

Nu uita căci, Poate mâine. Firul tău se va găta; Din războiul Vieții tale, Pânza ta se va lua.

Vei vedea, în veşnicie, Ce ai lucrat jos Pe pământ; Pânza vieții îți arată Orice faptă și cuvânt.